

bejdende Klasse, saa set ud fra et socialt Synspunkt kan der heller ikke være Tale om, at det Forslag, som mit Partis Ordfører antydede i Gaar, skulde være ringere end Ministerens. Og jeg kan neppe heller tænke mig andet, end at man ved nærmere Prøvelse i et Udvalg og ved rolig Overvejelse af dette Forhold, vil gaa ind paa de Tanker, som der fra vor Side er slaaet til Lyd for.

Jeg skal med denne Begrundelse anbefale dette Lovforslag om de kommunale Dyrtdsforanstaltninger, i Haab om, at vi ved fortsat Arbejde paa dette Lovforslag og det tidligere behandlede skal kunne naa til en for alle Parter tilfredsstillende Ordning. Jeg bemærker allerede nu, at jeg ved Forhandlingens Slutning agter at foreslaa Lovforslaget henvist til det Udvalg, som nu er nedsat angaaende Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med Levnedsmidler.

Jacob Christensen: Forinden jeg gaar over til at omtale Lovforslaget, vil jeg gerne henstille, at man fremtidig ved Fremsættelsen af Lovforslag som dette vil formulere dem saaledes, at der ikke som her i de forskellige Paragraffer henvises til saa mange Love, at det er vanskeligt for dem, der ikke er særlig inde i disse Forhold, at hitte Rede i, hvad det er, man egentlig tilsigter med Lovforslaget. Jeg har ikke set ret mange Lovforslag, der i den Grad henviser til andre Love. Det meste af Indholdet er saadanne Henvisninger. Jeg tror, det vil være praktisk for dem, der skal have med Loven at gøre, at den blev formuleret saaledes, at man kunde rette sig efter den uden at behøve at have en Mængde andre Love ved Siden af.

Det foreliggende Lovforslag fremtræder i øvrigt i høj Grad som en Afviklingslov, efter min Formening i for høj Grad. Det er i Bemærkningerne til Lovforslaget paavist, hvilken Forskel der er paa de Beløb, som Kommunerne skal yde i Henhold til § 3 indenfor samme Aar. Fra 1. September forrige Aar til 31. Marts dette Aar kunde der anvendes 1 Kr. pr. Indbygger, fra 1. April til 31. Oktober i Aar 75 Øre, og nu i Finansaarets sidste 5 Maaneder kan der anvendes 48 Øre pr. Indbygger. Ogsaa med Hensyn til det, der kan ydes af Kommunerne i Henhold til den nye § 4, naar de selv udreder $\frac{2}{3}$ og faar den ene Trediedel refunderet af Staten, er der en meget stærk Begrænsning. Oprindeligt var det saaledes, at de kunde anvende, hvad

de fandt Anledning til, naar de selv udredede $\frac{1}{3}$, vel at mærke med Indenrigsministeriets Godkendelse. Derefter blev det indskrænket til, at der kunde ydes 2 Kr. pr. Indbygger, og det var endda i de 4 Sommermaaneder, og nu gaar man efter det foreliggende Forslag ned til 1 Kr. 20 Øre for de 5 Vintermaaneder. Dertil kommer saa den nye Bestemmelse i § 1, at Kommunerne med Indenrigsministeriets Samtykke for egen Regning kan afholde yderligere Udgifter, hvortil de kan faa Dækning gennem Dyrtdsskatten. Man vil heraf se, at der er en meget betydelig Indskrænkning i Kommunernes Bevægelsesfrihed med Hensyn til at anvende Midler til Dyrtdsforanstaltninger. Nedgangen motiveres af Ministeren med, at det nu maatte haabes, at de vedtagne Lønforhøjelser skulde gøre det muligt, at Staten og Kommunerne kunde indskrænke de Foranstaltninger, som var iværksatte i Anledning af Dyrtden. Jeg vil meget haabe, at Ministerens Opfattelse i saa Henseende var den rigtige. Det var ønskeligt, om de Lønforhøjelser, som har fundet Sted, kunde gøre det muligt for Arbejdere og for Smaakaarsfolk i det hele taget at komme igennem Dyrtden; men jeg stiller mig i saa Henseende noget tvivlende. Beklageligt er det for øvrigt, at vi ikke paa det Omraade har nogen Maalestok, som kan godtgøre Rigtigheden af de Betragtninger, der fremsættes, men det er, som sagt, min Opfattelse, at i mange Tilfælde vil Pristigningen paa Livsforbrøden være saa stor, at de Lønforhøjelser, der er givne, ikke vil stille Arbejderne bedre end før Krigen.

Under Forhandlingen om disse Spørgsmaal — jeg tænker her paa den Forhandling, som førtes om det Lovforslag, der behandlede i Gaar og i Forgaars her i Tinget — er der fremkommet mange Udtalelser om Arbejdsforholdene i det hele taget, og der er ogsaa udtalt Beklagelse over de mange Arbejdsuroligheder, som har fundet Sted. Jeg vil i Dag opholde mig en Smule ved det Spørgsmaal, eftersom det er min Overbevisning, at disse Arbejdsuroligheder er fremkommet, fordi de Arbejdslønninger, som betaltes, var saamaa, at det var umuligt for Arbejderne at klare sig, saaledes at de nødvendigvis maatte skride til kraftige Forholdsregler for at faa Lønningerne forbedret. Man har villet lægge Skylden for disse Arbejdsuroligheder og for disse Overenskomstbrud — jeg tænker her ogsaa paa de Strejker, som har været etablerede, og som